

Миомир Нешић

НАДА

*Садевена у фруле, обдарене тишином,
У беле влати неспретне у корачају,
Пење се на ноге с лименим сузама на лицу.*

*Дубоко у ноћ, угушена у грлу — у руке
И срца љубавника неполичних куца.*

*И кроз очи, звецкајући гласно, кроз јутарње
Плавети, све док не сиђе на земљу,
Мами својом богатом тајном.*